

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
28. 11. 2014 do
29. 11. 2014

Število objav: 13
Tiskani mediji: 7
Splet: 5
Radijske postaje: 1
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Festival neodvisnega filma
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Linhartovo srečanje

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Nocoj začetek Festivala neodvisnega filma		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Delo.si; 230086		
	Rubrika / Datum	Kultura, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 4	Avtor	V. U.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Festival neodvisnega filma		

	Naslov	Odprtje razstave Moj dežnik je lahko slika		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Domzalec.si; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 6	Avtor	Pivar Miro		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Nocoj začetek Festivala neodvisnega filma		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Financesi.com; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 10	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Festival neodvisnega filma		

	Naslov	Ivan Cankar: SLIKE PO DOLINI ŠENTFLORIJSKI		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Obala.net; 74627		
	Rubrika / Datum	Novice, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 11	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	JSKD Tolmin organizira dve delavnici		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Radio Odmev; 9000	16:19	Trajanje: 2 min
	Rubrika / Datum	Odmevno, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 12	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Napoved – Slovenija, 29. 11. (sobota)		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	STA.si; 24885		
	Rubrika / Datum	Napoved dogodkov, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 13	Avtor	STA		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Festival neodvisnega filma		

	Naslov	"Ko bo konec vojne, si bom kupil konja"		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Svobodna misel; 0	Stran: 2	Površina: 436 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 16	Avtor	Hribar Jožica		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Moški povski zbor Planina praznoval 45 let dolovanja		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Šentjurčan; 0	Stran: 12	Površina: 361 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 18	Avtor	m.rE.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Mladi o pogumu in svobodi		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Šentjurčan; 0	Stran: 16	Površina: 185 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 19	Avtor	M. N.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Pevski zbor, ki poje na koru in odru		
Zaporedna št. 10	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 10	Površina: 244 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura in izobraževanje, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 20	Avtor	Vtič Mojca		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Prireditvenik		
Zaporedna št. 11	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 31	Površina: 187 cm ²
	Rubrika / Datum	Oglasi in objave, 28. 11. 2014		
Stran v zbirki 21	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Mladi Harijci na odru		
Zaporedna št. 12	Medij; Doseg	Primorske novice; 50000	Stran: 8	Površina: 35 cm ²
	Rubrika / Datum	Pisma, 29. 11. 2014		
Stran v zbirki 22	Avtor	T. Š.		
	Teme	Linhartovo srečanje		

	Naslov	Še Prekmurce so pokregali		
Zaporedna št. 13	Medij; Doseg	Večer – V soboto; 40000	Stran: 14	Površina: 3022 cm ²
	Rubrika / Datum	V soboto, 29. 11. 2014		
Stran v zbirki 23	Avtor	Šulek Katarina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Linhartovo srečanje		

Reach: 230.086

Country: Slovenija

1 / 2

Nocoj začetek Festivala neodvisnega filma

Selektorja letošnje izdaje Žiga Čamernika je med 46 filmi prepričalo 14 naslovov, zmagovalni bo znan jutri.

V. U., [Delo.si](#)

pet, 28.11.2014, 18:00

Ključne besede:

• Festival neodvisnega filma, • MILF, • Javni sklad za kulturne dejavnosti, • Žiga Čamernik, • film

Kratek film Brain Squeeze Mihe Šubica je letos edini animirani film v konkurenci Festivala neodvisnega filma. Foto: Youtube

Začenja se Festival neodvisnega filma, sprva domžalski projekt, ki se je razširil v prestolnico. Njegovo tokratno šesto izdajo organizirajo v kulturnem društvu MILF in Javnem skladu za kulturne dejavnosti, spremljati pa ga bo mogoče danes in jutri.

Selektorja letošnje izdaje Žiga Čamernika je izmed 46 filmov prepričalo 14 naslovov, ki segajo na področja animiranih filmov, dokumentarcev in igranih filmov, žirijo pa sestavljajo režiser Darko Štante, filmski animator Mitja Manček in dramaturg Andej Vajevc.

Na seznamu tekmovalnih filmov so dela Mihe Šubica, Kaje in Save Kosmač, Amirja Muratovića, Franca Vezela, Toma Novosela, Mitje Mlakarja, Arturja Felicijana, Fabrisa Šulina, Maje Šest, Marijana Radanovića, Matevža Jermana, Petra Bizjaka in Gašperja Antauerja. Številčno prevladujejo igrani filmi, sledijo dokumentarni, animirani film pa je tokrat en sam.

Uvod v festival se je pravkar začel v prostorih Društva slovenskih pisateljev, z okroglo mizo o neodvisnem filmu, na kateri je mogoče ob članih žirije spoznati tudi nekatere avtorje. Čez dve uri ji bo

Reach: 230.086

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 2

v Skladovnici **JSKD** na ljubljanski Beethovnovi sledila še predstavitev prvega dela programa tekmovalnih filmov.

Uvod v jutrišnji program bo ob 16. uri v Domžalskem domu, kjer napovedujejo spremljevalni program s predstavitvijo filmov Luksuz produkcije in rezultatov tukajšnjih filmskih delavnic, osrednji dogodek ob 19. uri pa bo znova v Skladovnici **JSKD**. Na njem napovedujejo še drugi del programa predstavitev izbora tekmovalnih filmov, zatem pa končno dejanje, podelitev festivalskih nagrad.

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 4

Razstave | 28. nov 2014

Odprtje razstave Moj dežnik je lahko slika

V galeriji Dom Radomlje so člani Likovnega društva Senožeti v četrtek, 27. novembra 2014, odprli razstavo z naslovom »Moj dežnik je lahko slika«. Gre za izdelke, ki so jih likovniki na jesenski likovni koloniji v Beli Krajini pri izviru reke Krupe naredili s svojo domišljijo.

Spoznali so se z načini, kako ustvariti likovno podobo (skoraj) brez uporabe običajnih slikarskih sredstev – barv in čopičev. V okolici delovnega prostora so poiskali različne materiale (pesek, zemljo, rastlinje, pa tudi produkte človeških rok, razne odpadke in neuporabne predmete) ter jih uporabili pri oblikovanju likovne stvaritve. Ob tem pa so se skušali navezati na motivna izhodišča, ki jim jih je ponudilo samo okolje. Udeleženci delavnice na prostem so se - kot deklica iz pravljice Ele Peroci, katere naslov so parafrazirali v poimenovanju kolonije – preselili v drugačen miselni in ustvarjalni teritorij ter povsem tradicionalen likovni motiv (krajino) predstavili na nov način.

Na odprtju razstave sta obiskovalce pozdravila predsednica Likovnega društva Senožeti Radomlje, **Danica Šraj** ter njihov mentor **akad. slikar Janez Zalaznik**. V kulturnem programu je sodeloval **Klemen Kogovšek**, ki je iz ksilofona izvajal izredno prijetno glasbo.

Reach: 0

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 4

Likovne kolonije se je udeležilo 12 likovnikov in sicer: **Veronika Židanek, Danica Šraj, Kristina Hribar, Majda Šilar, Tomaž Skulj, Tone Kramarič, Jožica Čučnik, Nuša Slatner, Nada Dimic, Maja Šporn, Helmtrud Pirc** in **Alenka Sušnik**. Vsi udeleženci kolonije tudi razstavljajo na tokratni razstavi. Na koncu je piko na »i« dodal **Pavel Pevec** iz **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti**, Območne izpostave Domžale ter odprl razstavo.

Res lepa razstava, ki vas bo popelje v svet domišljije.

Avtor: Miro Pivar; Foto, video: Miro Pivar

Fotogalerija

Reach: 0

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 4

Reach: 0

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 4

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 1

Nocoj začetek Festivala neodvisnega filma

Submitted by financesi on Pet, 2014-11-28 18:00

Film

Kategorija:

Film

Fri, 28 Nov 2014 18:00:00 +0100

Začenja se Festival neodvisnega filma, sprva domžalski projekt, ki se je razširil v prestolnico. Njegovo tokratno šesto izdajo organizirajo v kulturnem društvu MILF in Javnem skladu za kulturne dejavnosti, spremljati pa ga bo mogoče danes in jutri.

Selektorja letošnje izdaje Žiga Čamernika je izmed 46 filmov prepričalo 14 naslovov, ki segajo na področja animiranih filmov, dokumentarcev in igranih filmov, žirijo pa sestavljajo režiser Darko Štante, filmski animator Mitja Manček in dramaturg Andej Vajevc.

Na seznamu tekmovalnih filmov so dela Mihe Šubica, Kaje in Save Kosmač, Amirja Muratovića, Franca Vezele, Toma Novosela, Mitje Mlakarja, Arturja Felicijana, Fabrisa Šulina, Maje Šest, Marijana Radanovića, Matevža Jermana, Petra Bizjaka in Gašperja Antauerja. Številčno prevladujejo igrani filmi, sledijo dokumentarni, animirani film pa je tokrat en sam.

Uvod v festival se je pravkar začel v prostorih Društva slovenskih pisateljev, ..

Reach: 74.627

Country: Slovenija

1 / 1

Ivan Cankar: SLIKE PO DOLINI ŠENTFLORIJANSKI

GLEDALIŠČE TARTINI PIRAN

Gledališče Tartini Piran

Priredba in režija: Ksenija Murari

Igrajo: Gledališka skupina Cuker Teater

Prireditelj: Gledališko društvo Cuker teater Portorož, ZKD Karol Pahor Piran, **JSKD**, Občina Piran.

Všeč mi je Deli z ostalimi 0

JSKD Tolmin organizira dve delavnici

RADIO ODMEV, 28.11.2014, ODMEVNO, 16:19

Javni sklad Republike Slovenije v jesensko–zimskem času že tradicionalno razpisuje zanimive kreativne delavnice, ki vsem, ki radi sproščajo svojo kreativno energijo, nudijo možnosti, da to lahko naredijo na različnih umetniških področjih.

MATEJ KAVČIČ: Tolminska območna izpostava Javnega sklada bo v prihajajočem vikendu ponudila dve delavnici. V soboto se bodo pod mentorstvom Jožeta Štucina mojstrili vsi, ki jih zanima pesniško izražanje v haiku poeziji. Delavnica bo potekala v Knjižnici Cirila Kosmača v Tolminu. Vsem ljubiteljem plesa pa bo to soboto in nedeljo na voljo plesna delavnica moderna in hip hopa. O tem, kdo ju bo vodil pa vodja tolminske območne izpostave Javnega sklada Silva Seljak.

SILVA SELJAK: Za modern bo vodila Mojca Usar in hip hop delavnico Veronika Škrlj iz Pro Dancea, tako da mentorici sta res zelo dobri, kvalificirani, priznani, skupine za obe področji plesa sta že oblikovani, je pa še nekaj prostih mest, tako da še, če še koga zanima, se nam lahko pridruži tako do petka ali pa potem v plesnem vikendu v soboto in nedeljo na posamičnem klasu.

KAVČIČ: Vsi, ki se radi udeležujejo v različnih ročnih delih in pri delu z različnimi materiali so letos že namenili delavnico ustvarjanja v raku tehniki in mozaiku, v decembru pa se bo v Kobaridu ponovno odvijala delavnica indonezijske tehnike vzorčenja tkanin z voskom – batik. Več o njej Silva Seljak.

SELJAK: No, ta izziv nam je ponudil Dejan Fon Krajnik iz Kobarida, ki je predstavil to tehniko batik in smo jo tudi že izvedli enkrat v Kobaridu. Delavnica je zares zanimiva, vzorčenje tkanin z voskom je svojevrstna tehnika, zelo ustvarjalna. Bom rekla, da ženske, ki rade ustvarjajo doma, lahko dobijo tukaj navdih za pripravo, ne vem, tudi novoletnih ali pa decembrskih darilc, rut, preoblikovanja, ne vem, različnih bombažnih srajc, majic, karkoli, zaves, prtov, tako da je odprta tako za tiste, ki se bodo prvič spoznale z delavnico batika oziroma z ustvarjanjem v batik tehniki, kot za tiste, ki so to že izkusile in si želijo nadgraditi v svojih idejah oziroma v svojih artiklih, tkaninah in nenazadnje lahko modnih dodatkih.

KAVČIČ: Za omenjeno delavnico, ki bo potekala 8., 13., in 14. decembra, se še do 1. decembra lahko prijavite na Javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti v Tolminu.

Napoved – Slovenija, 29. 11. (sobota)

Napoved – Slovenija, 29. 11. (sobota)

Preizkusite tudi našo novo storitev STANapoved. Sodoben medijski spletni napovednik z bogatim naborom naprednih funkcionalnosti.

Ljubljana, 28. novembra (STA) – Napoved dogodkov v Sloveniji in mednarodne dejavnosti Slovenije v soboto, 29. novembra.

9.00 tematska delavnica Zadruga Buna z naslovom Kupi manj in reci ne odpadkom, v okviru katere bodo sodelujoče družine dobile 30 evrov za načrtovanje vikend jedilnika; Informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Sloveniji, konferenčna dvorana, Breg 14, LJUBLJANA

9.30 odprtje dneva fotografije 2014; ob 11.30 bo okrogla miza o prihodnosti fotografije, na kateri bomo med drugim sodelovali fotografa Arne Hodalič in Aleš Bravničar ter novinar Lenart Kučič; Gospodarsko razstavišče, Dunajska cesta 18, LJUBLJANA

9.30 drugi dan konference o zaposlovanju mladih ter ustvarjanju novih delovnih mest in poslovnih priložnosti, ki jo organizira Mladi forum SD, udeležila pa se je bo tudi ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Anja Kopač Mrak (še 30.); Hotel Paka, Rudarska cesta 1, VELENJE

10.00 odprtje mednarodnega dobrodelnega bazarja v organizaciji slovenskega mednarodnega združenja žensk SILA, na katerem bo sodelovalo prek 40 držav, udeležil pa se ga bo tudi predsednik republike Borut Pahor; Gospodarsko razstavišče, dvorana A in C, Dunajska cesta 18, LJUBLJANA (STA FOTO)

10.00 tradicionalni božični semenj Waldorfske šole Ljubljana; Streliška 12, LJUBLJANA

10.00 volilni kongres NSi, na katerem bosta za predsednico oz. predsednika stranke kandidirala dosedanja predsednica NSi Ljudmila Novak in podpredsednik NSi Aleš Hojs; predvidoma 15 minut po koncu novinarska konferenca novega vodstva; Športna dvorana pri OŠ Antona Martina Slomška, Pod Hruševco 33, VRHNIKA (STA FOTO AUDIO)

12.00 tradicionalni božični bazar na Waldorfski šoli Maribor; Cankarjeva 5, MARIBOR

19.00 koncert ob 30. obletnici Komornega zbora Ave, na katerem bo predsednik republike Borut Pahor zboru vročil red za zasluge za velik prispevek h kakovostnemu poustvarjanju slovenskega zborovskega izročila; Slovenska filharmonija, dvorana Marjana Kozine, Kongresni trg 10, LJUBLJANA (FOTO)

19.00 premiera predstav Avdicija za producente Ajde Tomazin in Ampak jutri Katje Kosi; Narodni dom Maribor, mali oder, Ulica kneza Kocljaja 9, MARIBOR

19.30 premiera predstave Resnica Floriana Zellerja v režiji Gregorja Tozona; Šentjakobsko gledališče Ljubljana, Krekov trg 2, LJUBLJANA

20.00 izbor tekmovalnih filmov **Festivala neodvisnega filma** in podelitev nagrad; **Javni sklad za kulturne dejavnosti**, dvorana skladovnica, Beethovnova 5, LJUBLJANA

20.00 s kratkim slovenskim filmom Božja napaka in filmom Modro in ne toliko rožnato se bo začel 30. festival lezbičnega in gejevskega filma (do 7.12.); Slovenska kinoteka, Miklošičeva cesta 28, LJUBLJANA

LJUBLJANA – Seja izvršilnega odbora SLS, na kateri bodo preverili skladnost prispelih kandidatur za položaj predsednika SLS in druge funkcije pred volilnim kongresom (ob 9. uri).

LJUBLJANA – Mednarodni dan solidarnosti s palestinskim ljudstvom.

NEKAJ DOGODKOV V OKVIRU 30. SLOVENSKEGA KNJIŽNEGA SEJMA

10.00 debatna kavarna Društva slovenskih literarnih kritikov, v okviru katere bodo razglasili dobitnika nagrade kritiško sito 2013, sodelovali pa bodo Matej Bogataj in nominiranci za nagrado Jasmin B. Freljih, Tadej Golob, Davorin Lenko in Denis Škofič; Cankarjev dom, prvo preddverje, Prešernova 10, LJUBLJANA

10.30 zajtrk s pisateljico Svetlano Makarovič; Cankarjev dom, Klub Lili Novy, Prešernova 10, LJUBLJANA (STA)

11.00 debatna kavarna Založbe Totaliteta z naslovom Slovenska esejistika: lahko moč argumenta še prekosi ihtavost ideologije, na kateri bodo sodelovali Boštjan Tadel, Dejan Steinbuch, Marko Crnkovič in Luka Novak; Cankarjev dom, prvo preddverje, Prešernova 10, LJUBLJANA

12.00 pogovor med avtorji in prevajalci z naslovom Rusija – Slovenija brez meja, na katerem bodo sodelovali Pavel Basinskij, Marianna Beršadszkaja, Borut Kraševc, Irina Makarova Tominec, Slavko Pregl, Andrej Rozman, Andrej E. Skubic, Jevgenij Vodolazkin, Galina Zamjatina in Vlado Žabot; Cankarjev dom, Klub Lili Novy, Prešernova 10, LJUBLJANA

15.00 debatna kavarna Založbe Mladika z naslovom Iz morja v središče: pol stoletja slovenske poezije v Italiji, na kateri bodo sodelovali Irena Novak Popov, Marij Čuk, Miroslav Košuta in Irena Žerjal; Cankarjev dom, prvo preddverje, Prešernova 10, LJUBLJANA

16.00 debatna kavarna Ženskega odbora Slovenskega centra PEN Mira z naslovom Prozni nemir ženskih pisav, na kateri bodo sodelovali Jerneja Jezernik, Mirjam Drev, Veronika Simoniti in Karin Cvetko Vah; Cankarjev dom, prvo preddverje, Prešernova 10, LJUBLJANA

18.00 v okviru debatne kavarne Založbe UMco pogovor z letošnjim Rožančevim nagrajencem Marcelom Štefančičem jr., ki ga bo povezoval novinar Dela Boštjan Videmšek; Cankarjev dom, prvo preddverje, Prešernova 10, LJUBLJANA

18.30 v okviru pisateljskega odra pogovor z Boštjanom Naratom in Katjo Perat; Cankarjev dom, velika sprejemna dvorana, Prešernova 10, LJUBLJANA

dežurna urednica: Tatjana Žnidaršič
telefon (dežurni urednik): 01/24 10 130
telefon (sprejemanje servisa): 01/24 10 152
telefaks: 01/43 42 970
e-mail: desk@sta.si

mnenje/pripombe o servisu STA: e-mail: pripomba@sta.si

spremljate nas lahko tudi na:

Facebook: <https://www.facebook.com/pages/Slovenska-tiskovna-agencija-STA/295393187034>

Twitter: https://twitter.com/STA_novice

tep/bst

28.11.2014 15:30

Ob 70-letnici smrti komandanta Franca Rozmana - Staneta

»Ko bo konec vojne, si bom kupil konja«

Partizanski poveljnik na konju je najbolj značilna slika legendarnega partizanskega poveljnika, španskega borca, narodnega heroja in komandanta Glavnega štaba NOV in POS Franca Rozmana - Staneta. Sedmega novembra letos je minilo 70 let od dneva, ko je bil smrtno ranjen pri preskušanju angleškega minometa na osvobojenem ozemlju v Lokvah pri Črnomlju. »Bil je legenda, za vse nas, borce,« je o njem med drugim dejal njegov kurir, danes 92-letni partizan Franc Sever - Franta na prisrčni prireditvi, ki so jo svojemu sovaščanu v spomin pripravili v Pimičah pri Medvodah.

Slovesnosti v spomin na komandanta Staneta, po katerem se je nekdaj imenovala tudi vojašnica v Mostah v Ljubljani, dokler je niso pred leti preimenovali, njegovo ime pa sedaj nosi vojašnica v Celju, so zaznamovale prvo polovico letošnjega novembra. V organizaciji Društva Bela Krajina Ljubljana sta potekali dve prireditvi: v prostorih policijske akademije v Tacnu so posadili belokranjsko brezo v njegov spomin, zbrane pa sta nagovorila Tone Grahek, predsednik Društva Bela krajina Ljubljana in kot slavnostni govornik dr. Dušan Plut. V kulturnem programu so nastopili pevci Partizanskega pevskega zbora in glasbeniki Kvarteta policijskega orkestra.

Le dan kasneje so isti organizatorji pripravili še slovesnost v vojašnici Edvarda Peperka, ki je nekdaj nosila Stanetovo ime. Predsednik Društva Tone Grahek je spregovoril o življenju tega legendarnega poveljnika, obrambni minister Janko Veber pa o pomenu NOB za slovenski narod. Z ganljivo pripovedjo zdravnice Zore Konjajev, ki je kot bolničarka sodelovala pri operaciji težko ranjenega Rozmana, so številni udeleženci prireditve podoživeli vojni čas in zadnjo, žal izgubljeno bitko komandanta slovenskih partizanov. Poleg Partizanskega pevskega zbora so nastopili tudi učenci osnovne šole Franca Rozmana - Staneta iz Dragatuša. Prireditve so se udeležili predstavniki številnih veteranskih organizacij, prvi predsednik Slovenije Milan Kučan, ministra Dejan Židan in Anja Mrak Kopač, evropska poslanka Tanja Fajon in poslanka Združene levice Violeta Tomič ter ljubljanski župan Zoran Jankovič. V veteranskem parku vojašnice je belokranjsko brezo posadil Janko Veber. Prireditve pa so se prvič udeležili tudi Rozmanovi potomci: vnuk Boštjan ter pravnuka Kristjan in Tara.

Skozi svoje spomine na komandanta Staneta je zbrane na slovesnosti v Pimičah, ki so jo naslovili *Brigade s hribov*, popeljal Franc Sever - Franta, nato pa so se ob pesmih Partizanskega pevskega zbora zvrstile recitacije in nastopi članov Odra treh herojev iz Pimič. V parku Krajevne skupnosti Pimiče so v Stanetov spomin posadili brezo, prireditev pa so pripravili: ZZB za vrednote NOB Medvode - Pimiče, KUD Pimiče - Oder treh herojev, Televizija Medvode, Krajevna skupnost Pimiče, Ustanova Franca Rozmana - Staneta in Glasnika dobrih misli: KUD Pimiče in TV Medvode. V avli tamkajšnjega kulturnega doma pa so odprli razstavo arhivskih posnetkov iz Stanetovega življenja ter portretov nekaterih udeležencev NOB, ki jih je prispeval Andrej Militarov.

Na osrednji spominski slovesnosti, ki je v organizaciji ZB za vrednote

Slovesnost v Lokvah pri Črnomlju

NOB Črnomelj in Javnega sklada za kulturne dejavnosti Črnomelj potekala ob spomeniku v Lokvah pri Črnomlju, so počastili tudi spomin na Stanetova soborca Antona Žnidaršiča - Štefana in Tončka Dobriloviča. Kljub slabemu vremenu se je prireditve udeležilo zelo veliko ljudi, ki so prišli iz vse Slovenije, med njimi so bili tudi predstavniki veteranskih organizacij, občin in Slovenske vojske. Predstavnikov vlade ali drugih predstavnikov državnega vrha ni bilo videti.

Morda so zato besede Črnomaljske županje Mojce Čemas Stjepanović še toliko bolj zarezale v srca navzočih, ko je v svojem pozdravnem nagovoru udeležencem med drugim dejala: »Odnos do preteklosti kaže tudi naš odnos do sedanjosti.« Še bolj pa so zbrane dobesedno dvignile besede slavnostnega govornika Tita Turnška, predsednika ZZB za ohranjanje vrednot NOB Slovenije, ki je dejal tudi: »Naša družba ni globoko zabredla le v politiki, temveč predvsem tudi v morali.«

Program slovesnosti so poleg voditelja Jake Birkelbacha oblikovali pevci domačega mešanega pevskega zbora Samospev, oktet Prelo iz Adlešičev, mladinski pevski zbor in recitatorji iz Osnovne šole Franca Rozmana - Staneta iz Dragatuša ter recitatorka Manja Matič in Pihalni orkester Slovenske vojske.

Spomine Zore Konjajev in Franca Severja - Frante bomo objavili v prihodnji številki Svobodne misli.

Besedilo in fotografije: Jožica Hribar, Bogdan Perko

Obrambni minister Janko Veber z Rozmanovim vnukom Boštjanom in pravnukoma Kristjanom in Taro

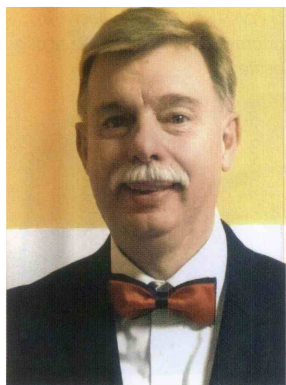
IZ SKRINJE KULTURE

Moški pevski zbor Planina praznoval 45 let delovanja

V soboto, 15. novembra, je obiskovalce kulturnega doma v Šentvidu pri Planini že pri samem vstopu v prostor pozdravil napis: "Kdor ima pesem v srcu, ima vedno nekaj, kar lahko da". Tokrat je pesem v prazničnem vzdušju ob 45-letnici svojega delovanja podaril Moški pevski zbor (MoPz) Planina in gostujoči skupini.

Ljubezen do petja jih je povezovala

Člani MoPz so se predstavili v dveh sklopih, pred njih pa je kot dirigent stopil Matej Romih, ki zbor vodi že 22 let. Dirigentsko palico mu je leta 1992 pred-

Častno Gallusovo priznanje je prejel Franci Špan

V zadnjem letu se je zboru pridružilo nekaj novih članov, zato se ni bati, da bi jih ne obiskal Abraham

ala Franja Jazbinšek, ki je zboru z vmesnimi presledki dirigirala od ustanovitve. Voditeljica večera Polonca Jazbinšek je med programom odstirala dosedanjo pot zboru in med drugim povedala, da se je v času delovanja zvrstilo okoli sto pevcev, danes v njem poje trinajst članov. Zbor je ustanovil

takratni planinski kulturnik Ludvik Senica, vodstvene vaje pa je imel v rokah Stane Jazbec. Danes zboru predseduje Ludvik Vouk, ki se je zahvalil članom za njihovo predanost petju in Mateju Romihu za uspešno vodenje. Ponosni so tudi na zgoščenko Naši Ipacvi, ki je nastala v sodelovanju z drugimi moškimi zbori občine Šentjur. Sicer pa se planinski pevci radi udeležujejo različnih prireditev in revij pevskih zborov v občini in izven nje.

Priznanja za predanost zboru

Gostitelji so medse povabili še vokalno skupino Grič, ki jo vodi Mateja Rajh Jager, in Klapo Šmarnc. Oboji so s pesmimi iz svojega repertoarja še obogatili slavnostni koncert. Prireditev pa so s svojim obiskom počastili

Po zaslugi vodje zboru Mateja Romiha, ki ga vodi že 22 let, je zbor vse bolj prepoznaven

tudi: predsednica Zveze kulturnih društev Šentjur Marija Rataj, predsednik domače krajevne skupnosti (KS) Anton Špan in poslanka Državnega zbora Anita Koleša. Slednja je kot nekdanja vodja Javnega sklada za kulturne dejavnosti, območne izpostave Šentjur, podelila srebrna in zlato Gallusovo priznanje. Za večletno prepevanje v zboru so srebrna priznanja prejeli: Miran Jazbinšek, Marko Jazbec, Franci Kolar, Primož Krajnc, Matej Romih, Alojz Šeško, Simon Tisel in Ludvik Vouk. Zlato priznanje je prejel Anton Tisel, častno Gallusovo priznanje pa Franci Špan. Koleševa je ob čestitki pevcem zaželela uspešno prepevanje tudi v prihodnje. Čestitkam so se pridružili: predsednik KS Anton Špan ter predstavniki zborov iz domačih logov in od drugod. Prireditev so zaključili s skupno pesmijo Želim vam lep dan, v priredbi Mateje Rajh Jager. Obiskovalci pa so se tudi tokrat prepričali, da ima pesem res veliko moč, saj ne povezuje le pevce, temveč tudi tiste, ki jo z veseljem prejemajo v dar. *(M.Re.)*

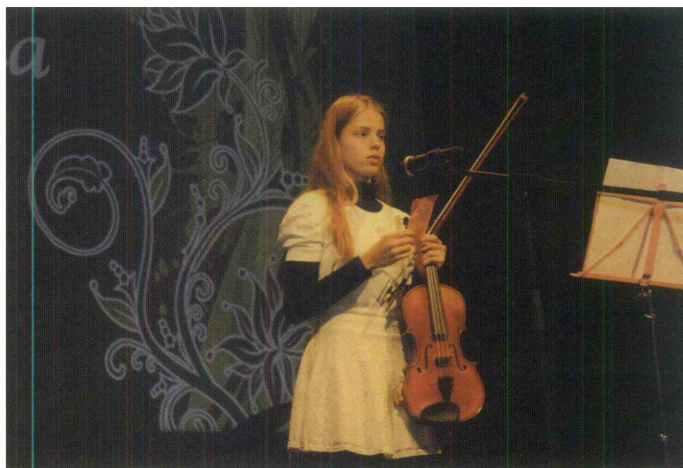
Predsednik zboru Ludvik Vouk je izrazil besede ponosa ob 45-letnici delovanja

Mladi o pogumu in svobodi

Franjo Malgaj ni le posebljal vrednote, kot so domovina, svoboda, pogum, ampak jih je tudi živel in se za vedno vpisal v slovensko zgodovino. Na temo omenjenih vrednot so na različne načine ustvarjali učenci osnovnih šol občin Šentjur in Dobje. Likovne, literarne in filmske izdelke so predstavili na prireditvi v Ipavčevem kulturnem centru. Osnovnošolci so v svojih pesmih in krajših literar-

nih delih izrazili svoja videnja, kdo je pogumen, kaj je svoboda in kaj jim ta pojma pomenita. Svojestven izziv so za učence predstavljali kratki filmi, ki so pokazali, da se skupaj z mentorji niso zgolj trudili z ustvarjanjem, pač pa so se ob tem tudi zabavali. Šentjurska izpostava **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** in Osnovna šola Franja Malgaja Šentjur sta izdali katalog literarnih in likovnih del. (M.N.)

Majšperk • MePZ sv. Miklavž KUD Majšperk

Pevski zbor, ki poje na koru in odru

Mešani pevski zbor sv. Miklavža je v soboto, 22. novembra, pripravil koncert cerkvenih in posvetnih pesmi ter tako pokazal enoletni trud pevcev in zborovodkinje Lucije Cep. »Takšen koncert od pevcev zahteva veliko koncentracije in zelo sem zadovoljna. Veliko pa mi tudi pomeni, da sem na obrazih videla zadovoljstvo,« je povedala zborovodkinja.

Zbor sestavljajo pevci, stari od 80 do osem let, in tako raznolika, kot je njihova starost, je tudi glasbeni repertoar. Tako so se na dan, ko goduje zavetnica pevcev sv. Cecilija, predstavili s slovenskimi narodnimi pesmimi, zborovskimi in z rusko pesmijo Otče nash. »Skladba je bila napisana letos. Na akademiji, kjer študiram dirigiranje, se srečujem z mladimi skladatelji in menim, da je pravilno, da našim pevcem približam tudi modernejše pesmi,« je pojasnila. Ob tem pa se Lucija Cep trudi nadaljevati delo dolgoletnega zborovodje Jožeta Jagra »Želim nadaljevati tudi vokalno-tehnično vzgojo pevcev. Petje je lahko zato tudi naporno, vendar pa je užitek toliko večji,« je povedala.

Ob tej priložnosti so bile pevkam in pevcem podarjene tudi Gallusove značke. Srebrno jubilejno značko **javnega sklada za kulturne dejavnosti**, ki jo prejmejo posamezniki za več kot 10 let aktivnega udejstvovanja na področju ljubiteljske glasbene dejavnosti, so prejeli Branka Vedlin, Lucija Cep, Andreja Doberšek, Andrej Doberšek, Sabrina Cep, Dušan Leskovar, Marko Bezjak, Marjan Avguštin. Zlato značko za več kot 20 let udejstvovanja so prejeli Anica Verdenik, Brigita Godec Bezjak, Franja Sagadin, Janko Vedlin, Mirko Vedlin, Peter Hajšek, Niko Sagadin. Častno Gallusovo značko za 30 let udejstvovanja in več na področju glasbe pa so prejeli Julijana Vinkler, Elizabeta Sagadin, Štefanija Cep, Jožefa Godec, Jožefa Medved, Alojzija Mesarič, Marija Križanec, Viktorija Cep, Franc Cep in Dominik Vedlin.

Mojca Vtič

Foto: Mojca Vtič

Majšperški zbor je pod vodstvom Lucije Cep zapel od ruskih do slovenskih narodnih pesmi.

Prireditvenik

Petek, 28. november

- 14:30 Ptuj, razstavišče Doma Franca Krambergerja, Čučkova 1: odprtje razstave likovne sekcije dr. Štefke Cobelj DPD Svoboda Ptuj
- 18:00 Slovenska Bistrica, telovadnica SŠ: dobrodelni koncert Lions kluba Slovenska Bistrica
- 19:00 Cirkovce, Kulturna hiša tete Malčke: Festival idej, Mehika, potopisno predavanje Viliija Podgorška

Sobota, 29. november

- 10:00 Cirkovce, oder dvorane: Festival idej, kreativna delavnica, božično okrasje
- 15:00 Gerečja vas, gasilski dom: 12. tekmovanje žensk v kartanju Paver šnopsu, Društvo žena in deklet Gerečja vas
- 17:00 Ivanjковci, OŠ: seminar za mentorje otroških folklornih skupin in učitelje razrednega pouka, vzhodnoštajerski plesi za otroške folklorne skupine, JSKD
- 17:00 Ptuj, Hotel Miira: predstavitev zbornika Leo kluba Ptuj ob 10-letnici delovanja
- 18:00 Vitomarci, telovadnica POŠ: osrednja slavnostna prireditev ob 16. prazniku občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah
- 19:00 Cirkovce, Kulturna hiša tete Malčke: Festival idej, odprtje razstave likovnih del
- 19:30 Ptuj, Mestno gledališče: predstava Roka Vilčnika, Mali priročnik biznisa, od pizdeka do tajkuna, igra Nešo Tokalič, za Leo klub Ptuj
- 21:00 Ptuj, Mestni kino: kino koncert Skarabej

Nedelja, 30. november

- 7:00 Makole, trg: Andrejev sejem
- 10:00 Cirkovce, oder dvorane: Festival idej, kreativna delavnica, božično okrasje
- 16:00 Markovci, stara telovadnica OŠ: 1. koncert ženske skupine Florina – Rože ljubezni, gostje Tamburaši PD Ruda Sever Gorišnica
- 18:00 Ptuj, refektorij Minoritskega samostana: slovensko-grški večer ob harfah, ptujске harfistke, Zasebna GŠ v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj

Ponedeljek, 1. december

- 18:00 Lenart, Knjižnica: pogovor z Janezom Ferlincem o zgodovinskem bogastvu Slovenskih goric- neznane znamenitosti Lenarta, JSKD

Torek, 2. december

- 18:00 Ptuj, DomKulture, Muzikafe: potopisno predavanje Špele Težak, Vina evropskega Divjega vzhoda, Potuj
- 18:00 Središče ob Dravi, športna dvorana: slavnostni koncert Orkestra slovenske vojske, ob dnevu teritorialne obrambe in dnevu generala Maistra

Mestni kino Ptuj

- Petek, 28., in nedelja, 30. november: 16:00 Škatlarji; 18:00 Dolga pot navzdol; 20:00 Igre lakote: Upor, 1. del.
- Sobota, 29. november: 16:00 Škatlarji; 18:00 Dolga pot navzdol; 20:00 Kino koncert, Skarabej, Boris Magdalenc – hang in Matija Krečič – violina, afriški in arabski ritmi, meditativni trans, klasika.

Mladi Harijci na odru

ILIRSKA BISTRICA ▶ Gledališka skupina MŠD Harije, ki praznuje deseto obletnico delovanja, bo jutri ob 18. uri v Domu na Vidmu natopila z gledališko komedijo iz vsakdanjega vaškega življenja (*Intimni sosedski odnosi*) avtorice **Jadranke Boštjančič**. Na jubilejnem nastopu mladih harijskih igralcev bodo kot gostje nastopili tudi ansambl Mladi Knežani ter **Evelin Valenčič** in **Nataša Frank**. Ob tej priložnosti bodo igralcem podelili Linhartova priznanja za delo na področju ljubiteljske gledališke dejavnosti. **TŠ**

Page: 15

Reach: 40000

Country: SLOVENIA

Size: 3022 cm2

1 / 7

Naročnik: JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!
Klipping d.o.o.

Še Prekmurce so pokregali

GORAZD ŽILAVEC, igralec, režiser

KATARINA ŠULEK

Vi imate iste pogovore kot na televiziji, ga v "gostilni čez cesto", kjer se pogovarjava tisti dan, ogovori neznanec. "Pa je fajn?" vpraša on. "Dobro je. Smešno," je odgovor. "Lepo. To smo hoteli. Da vas malo razvedrimo," poreče na to Gorazd Žilavec. Igralec. Režiser. Svobodni umetnik. Beno iz nadaljevanke Lepo je biti sosed, ki jo ta čas ponavljajo na komercialni televiziji.

Najnovejša novica je, da so vam ponudili selektorsko mesto na državnem tekmovanju amaterskih gledališč v sezoni 2014/2015. Vi pa ste imeli v načrtu, da bi režirali novo predstavo ljubiteljskim gledališčnikom znotraj soboškega KUD Štefan Kovač. Če boste selektor, to pomeni, da kóovači ne bodo mogli biti med tekmovalci. Kako ste se torej odločili?

"To je bila čisto prva misel, ki se mi je porodila, ko sem od JSKD (Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, op. p.) dobil to ponudbo. Nikakor ne bi hotel svoje kóovače prikrajšati za ta izziv - 'sodelovati na finalu Linhartovega srečanja' - že pred začetkom. Zato sem jim razložil, da v primeru, če bo naša bodoča predstava dovolj kvalitetna, in bo tako ocenil tudi nevtralen strokovni sodelavec JSKD, lahko sodelujemo v spremljevalnem programu. In moram reči, da so prav vsi igralci, vsi do zadnjega, odgovorili v smislu 'ja, pa seveda. Tj samo selektéjraj, mij pa mo se potrújdili, ka prijdemo do Postojne, pa túdi če mo samo spremljevalni program. Važno je, ka smo tan!' Še en dokaz, da se imamo radi in da se zelo dobro razumemo! In zelo se jim zahvaljujem za to!"

S predstavo Tokrat res republika! pod vašo režijsko taktirko so

se kovači letos - v konkurenci 131 predstav - na državnem tekmovanju ljubiteljskih gledališč na Linhartovem srečanju v Postojni uvrstili med sedem najboljših. Kaj pa menite o vsebini predstave intimno? Bi se Prekmurje moralo odcepiti?

"Ja, Prekmurje bi se moralo spet 'odcepiti'. In priti k sebi. Prej je bilo sproščeno in se po tem ločilo od drugih delov države. Zdaj pa je tudi ono podobno Sloveniji. Zelo zamerim politikom, da so nas vsepovprek grozno skregali. Prekmurje je multiekumensko, večnacionalno in s tem ljudje, ki tam živijo, niso imeli nikoli težav. Ogromno je mešanih zakonov, tudi moja mama je evangeličanka, oče pa katolik, in nikoli nihče ni tega problematiziral. Nekdaj smo v Prekmurju hodili volit župana, ne da bi vedeli, iz katere stranke je. Med seboj so prijateljevali ljudje iz vseh mogočih strank. Zdaj vsa druženja bazirajo na strankarski pripadnosti. Najhujše pri tem pa je, da so pokregali mlade. To je katastrofa! Nekdaj smo ustanovljali mladinske klube in se v njih vsi družili. Zdaj pa imaš podmladek teh pa onih, ki se med seboj ne pogovarjajo. Imajo koncert na isti dan kot oni drugi. Da bi si nagajali in počeli drug drugemu slabo. Zato bi rad, da se Prekmurje ne odcepi geografsko, ampak pač pa da nazaj dobi prekmursko mentaliteto in dušo."

Z ljubiteljskim gledališčem ste povezani že od rosnih let. Vaš oče Janez Žilavec je bil tudi amaterski igralec, kóovač, in vas je, še kot osnovnošolca, vodil s seboj na vaje.

"Takrat je bilo to zame nekaj res fascinantnega. Oče je to že takoj uvidel. Potem mi je obljubljal, da bom, če bom čitljivo pisal, lahko

igral v predstavi. Tako sem se naučil bolje pisati, na vlogo pa sem moral počakati še kar nekaj časa.

V petem razredu pa do konca osnovne šole sem hodil k dramskemu krožku, in ko sem potem v srednji elektro šoli povpraševal, ali bomo imeli dramski krožek, me je profesorica samo čudno pogledala. Po vojski pa je mama v pomurskem Vestniku odkrila, da ustanavljajo študentsko dramsko skupino in pevski zbor. Pa sem šel tja povprašat. 'Sem morda pozen?' sem jih ogovoril. Oni pa: 'Ne, prvi si.' Začetki gledališča niso bili uspešni. Hrup za odrom očitno ni bil pravi tekst. Po tem sem izbral komedijo Radovan Treči. Od Dušana Kovačeviča. S prevodom v prekmurščino, ki je glasil Metek f čelo. Zbral sem ekipo, tam sva se tudi srečala s sedanjim igralcem SNG Maribor Vladimirjem Vlaškaličem. Predsednik je bil Edvard Pergar. Vodil je organizacijske, tehnične reči, nas prijavljal na razpise in nam priskrbel denar. Midva z Vlaškaličem pa sva bila zadolžena za umetniški del. Tako je zaživel naš teater Torpedo. Njegova predstava je bila prva po sedemnajstih letih zatišja na odrskih deskah v Murski Soboti. Ljudje so jo prišli večkrat gledat. In ker smo vedno malo še improvizirali, je neki gledalec, ki jo je gledal že petič, ugotavljal, da je vsakič videl nekaj novega. Ta predstava je potem rodila naslednjo in ona naslednjo pa smo jih tako naredili sedem. Za vlogo v predstavi Metek f čelo sem dobil tudi Severjevo nagrado za mladega perspektivnega igralca. Ker nagrade iz tega sklada ne podelijo vsako leto, ampak jo prvenstveno podeljujejo za življenjsko delo ljubiteljskega igralca, sem bil toliko bolj počaščen. Naslednje leto sem se vpisal na akademijo za

gledališče v Ljubljani. "

Kako pa ste se tam znašli s svojo prekmurščino?

"Ja, tam je ravno zaradi nje sledilo veliko presenečenje. Človek ima pač svoj organski jezik, to je tisti, v katerem se je naučil sporazumevanja. Naenkrat pa mi je bilo sporočeno, da ta moj organski jezik ni pravilen. In če malo pretiravam, sem si reči potem prevajal v novi jezik, ker oni, ki sem ga do takrat uporabljal, ni bil več dober. Karkoli sem povedal, je bilo ali preozko ali preširoko. Zlasti vse preozko. In kar naenkrat sem čutil, da izgubljam identiteto. Kdo pa zdaj sploh sem, sem se spraševal. Še pred kratkim sem nekaj povedal in je bilo dobro, razumljivo, zdaj pa je to nepravilno. Dokler tega nisem posvojil, sem bil blazno nesrečen. Potem pa me je enkrat Janez Hočevar - Rifle, moj profesor, videl vsega izgubljenega in nesrečnega, pa me je pomiril, češ da me 'morajo malo jezikovno 'popeglat', da bom tudi to znal'. Prekmurščino, ki je po njegovem tako eksotičen jezik, da ga lahko uporabljajo samo Prekmurci, bom v življenju pozneje tako ali tako še lahko velikokrat lahko uporabil in zelo dobro 'prodal' na odru. >>

Ja, vsi smo imeli iste teniske, pa kaj? Kaj pa je manjkalo copatom Borovo z modrimi vezalkami?

Karkoli sem povedal, je bilo ali preozko ali preširoko. Zlasti vse preozko. In kar naenkrat sem čutil, da izgubljam identiteto

Na akademiji se tudi sicer v začetku zelo iščeš. Tam smo se ogromno pogovarjali, kopali po sebi, se spoznavali - da bi postali do sebe čim bolj iskreni. Se je zgodilo, da so me potem ob kakšni temi naših pogovorov in analiz, kot je denimo smrt, potem tlačile nočne more, takšne in toliko, kot jih nisem doživel prej v vsem svojem življenju. Na to pa še tisti ozki o-ji in e-ji ..."

Ali drži, da igralci v času, ko igrate določeno vlogo, nosite to ves čas s seboj, tudi domov? Da se nekateri tako živijo vanjo, da ne ločijo več realnega od igranega? Pa v svojem vsakdanu živijo življenje lika, ki ga igrajo?

"Gotovo vlogo nosiš domov. Ves čas jo nosiš v sebi. Kakšen prizor ti na vajah ne gre, ne veš, kako bi ga 'zahakljal', ali pa ne razumeš režiserja, kaj bi rad, se nekako ne ujmeta, pa kar naprej razmišljaš, kako bi to čim bolje speljal. Strogo pa ločim, da bi bil sam lik kar naprej. Ne, jaz sem igralec, človek, ki ima poklic igralca, in ta lik moram igrati. Ja, sem slišal, sploh mlade kolege, razlagati, češ 'jaz pa pridem dve uri prej v teater in počasi padam v vlogo, za tem sem čisto noter in ne vidim drugih stvari, potem pa potrebujem dve, tri ure, da izstopim iz vloge'. Takšen je po moje primeren za kakšno psihoterapijo. Sam izstopim iz vloge, ko se priklanjam. Sem pa bral, da so imeli kakšni igralci velike probleme in so potrebovali psihiatrično pomoč. Recimo Klaus Kinski je takrat, ko je snemal Drakulo, imel s seboj psihiatra, ki ga je spremljal 24 ur na dan. A po moje to ni zaradi samega poklica, ampak pač pa, ker ima že človek sam po sebi psihične težave. Zdaj, ko se ukvarja z igrilstvom, pa se mu to samo še občutneje izrazi."

Za igralsko, kot nasploh za vso umetniško, sceno velja javna skrivnost, da je prepljavljena z raznimi poživili. Zakaj pa naj bi igralec potreboval takšne dodatne vzpodbude?

"To je po moje samo izgovor. Sam grem deset, petnajst minut pred predstavo v kotichek, kjer sem sam, naredim vaje za artikulacijo, potem pa se skušam skoncentrirati tako, da ne mislim na nič. Ko se predstava začne, sem noter. V liku. In vmes ne razmišljam o tem, kako bom, ko pridem domov, moral obesiti perilo iz pralnega stroja. Na odru ves čas vidim reči

izključno kot lik, ki ga igram. Če je takrat na robu mize kozarec, ga, če ima lik tak značaj, ne premaknem na varno, kot Gorazd pa bi ga. Po koncu predstave iz tega izstopiš. A ne šele po treh urah. Je pa res, da recimo takoj po predstavi ne morem večerjati. Ko stopim z odra, je v meni še toliko adrenalina, da nisem lačen. Biologija dela. Se mi pa po koncu prileže steklenica mrzlega pircčka in cigareta v miru. Zato mi je grozno, kadar imamo kakšna gostovanja pa gremo takoj po predstavi v kombi in domov. Ej, samo deset minut mi daj oddiha!"

Kaj pa je tisto najbolj adrenalinško? Strah, da ne bi pozabili besedila?

"Vsak nastop, tudi če nekaj govoriš samo pred tremi ljudmi, kaj šele pred celo dvorano, ki čaka, je stres. Enkrat sem se pogovarjal z izkušenim igralskim mačkom Borisom Cavazzo in ga vprašal, kdaj se konča trema. On pa: 'Ko umreš'. In res, pred vsako predstavo jo imaš, vedno, ne sicer več tako močno kot takoj po akademiji, ampak imaš jo. Je pa v toliko tudi toliko koristna, ker ti pomaga, da se bolje osredotočiš na to, kar boš počel na odru."

Ta strah pa prihaja vedno v kompletu: dvom, ali bom res dober, bom pravočasno odreagiraj, kaj če se mi zaplete jezik v repliki ... Lahko se zgodi recimo, da deset minut pred predstavo izveš kakšno slabo novico. Igralci pa smo tudi samo ljudje in ne roboti. Potem te je strah, ali boš zmogel dovolj polnokrvno s te slabe novice preklopiti na odru in se z njo spopasti, ko bo predstava za teboj. Meni je najhujše, če imam lapsus v prvi repliki. In imam tako popotnico še za uro in pol dogajanja na odru. Moraš jo skušati čim prej odmisli in si reči, saj se to ne bo ponavljalo na vsake tri replike, pomiri se, gremo naprej. Ali pa da bi prehitel z reakcijami. Recimo: veš, da te bo nekdo usekal, pa trzneš, še preden se to zgodi. Trema je tudi večja, če greš na oder takoj iz kombija, ves utrujen, ker si se stežka prebil po naših avtocestah in komajda še prišel pravočasno."

Najbrž obstajajo določene veččine pri udarcih na odru, a kakšni so tudi pravi?

"Zaušnicae se ne da 'zakamuflirati', pri pretepu z nogo v glavo ali ob mizo pa seveda uporabimo gledališke trike, kKi pa jih moraš naštudi-

rati do potankosti, drugače lahko komu zlomiš gleženj, nos. Da bodo čim bolj verjeli gledalci, je dvajset odstotkov na onem, ki zamahne, osemdeset na tistem, ki zaušnico dobi - kako bo odreagiral. V neki predstavi me je policijski inšpektor med zasliševanjem prijel za lase in me udaril ob mizo. Pod mizo je bila pritrjena gobica, prepojena z barvo krvi, stisnil sem spužvo, se prijel za nos, in ko sem pogledal gor, mi je tekla kri. Ko je neka gledalka to videla, ji je postalo tako slabo, da so jo morali odpeljati iz dvorane."

Ste tudi odlični improvizatorji. S svojo gledališko ekipo Improvokatorji ste bili v štirih sezonah kar trikrat prvaki impro-lige, sami ste bili 2001. razglašeni za improvizatorja leta.

"Improvokatorji -, Jure Zrnec, Mojca Funk, Vladimir Vlaškalič, Blaž Valič in Nana Miličinski -, smo se poznali z akademije. In da, trikrat smo bili prvaki lige. Meni naslov improvizator leta res veliko pomeni, ker je v tekmi ogromno mojstrov. V konkurenci sta bila na primer igralca Matjaž Jaušnik in Jurij Zrnec. Pa Boštjan Napotnik in Vito Rožej z Radia Študent. Brata Usenik recimo, novinar in župan. Kajti med njimi so tudi taki, ki niso profesionalni igralci, a imajo dar improviziranja.

Pri takšni tekmi v improvizaciji pa je trema na polno. Tam prideš na oder in nimaš pojma, kaj boš delal. Publika ti določi, kdo si ali kje se predstava dogaja. In start. Tisti trenutek moraš začeti improvizirati. Lahko ti steče, ali pa tudi ne. Disciplin je okoli petdeset. Ena recimo je utapljanje v številkah. Štirje igralci pridejo na oder, moderator pa povabi občinstvo, da izbere prostor, kjer se bo zgodba dogajala. Pa se sliši iz publike: eden kriči 'kotlovnica', drugi 'porodnišnica', spet tretji 'drvarnica'. Moderator izbere med predlogi. Pa vzame recimo kotlovnico. Potem gledalci odločijo, katero številko od ena do deset bo imel posamezen igralec. In če ti dajo trojko, lahko v repliki poveš samo tri besede. In koliko časa smo imeli potemtakem za pripravo? Pet sekund.

Na odru smo torej zdaj štirje, startamo štiri različne zgodbe. A se moramo čim prej prilagoditi. Če bo vsak igral svojo, tega nihče ne bo gledal. Ob tem pa seveda moraš paziti, da v replikah ne presežeš

števila dovoljenih besed. Koncentracija je tukaj maksimalna pa krat dva. Je povsem drugače, kot če imaš za študij predstave na voljo dva meseca. Vse gre prima vista. Tukaj. Zdaj.

Tekma je vsako nedeljo. Kot pri nogometnem ali košarkarskem prvenstvu. Največ nas je bilo tri skupine po šest. Imenovali smo se Grdi, Umazani, Zli. Pa smo igrali pet tekem. Vsak z vsakim. Tako dobiš točke. Te dajejo gledalci in dva sodnika, ki spremljata, ali se spoštujejo pravila. Sledi uvrstitev v polfinale in finale. Zato se tudi imenuje impro-liga.

Gledališke improvizacije so sicer sila popularne in razširjene po Evropi in Ameriki. Začele pa so se z angleškim režiserjem, ki si je izmislil take, improvizacijske, vaje za ogrevanje igralcev. Pa se je izkazalo, da so igralci radi tako vadili, in se je razširilo kot požar. Ko je šel ta britanski režiser enkrat režirat v Ameriko, je vaje ponesel še tja. Podatek izpred desetih let pravi, da je bilo v tistem času recimo v Londonu čez 40 profesionalnih impro gledališč. Verjamem, da jih je zdaj samo še več. Po pet ali šest predstav na teden je tam in dvorane so nabito polne. Gledalci vedo, da bodo gledali nekaj, kar sproti nastaja in je neponovljivo.

Pri nas bolj tekmujejo v kratkih formah. dDrugje pa so se obnesle tudi tiste v dolgih, kKo improvizacija traja tudi dve uri. V takih gledalci na začetku določijo like, recimo: direktor, tajnica, žena, mačeha. Zdaj pa igrajte. In se začne. Prva epizoda. Igrajo jo pet minut. Pa gledalci rečejo: 'Stop. Zdaj pa 26. epizoda.' Pa improvizirajo 26. epizodo. V njej že morajo vedeti, da se je od prve do 26. epizode direktor vmes že ločil in se spetljal s tajnico. Pa spet čez čas prekinejo gledalci: 'Stop. Zdaj pa 110. epizoda.'"

Bili ste tudi član uličnega gledališča Ane Monro. Vam, zdaj se že ve, izjemno ljub tip gledališča.

"Začelo se je takrat, ko nas je, torpedovce, Goro Osojnik iz Ane Monro nekje videl, kako smo igrali Mursko Republiko. O Vilmošu Tkalcu, ki jo je 1919. ustanovil. V predstavo smo vpletli tudi pravljíčno, prekmurske vile ali pa take pri-zore, da Tkalec prileti na štokrkli. Osojnik nas je potem povabil, da smo dve leti to igrali na Lentu.

Ulični teater je meni bližnji, ker je bolj od drugega ena na ena. Ni bariere med odrom in avditorijem, ni rampe, ni četrte stene. Tu je odnos med publiko in igralci najpristnejši. In če je na koncu predstave več publike kot na začetku, potem veš, da je bila predstava bila dobra. Morda bi pri predstavi, odigrani v dvorani, sicer več ljudi hodilo ven, kadar jim predstava ni všeč, pa

ostanejo, ker sedijo sredi vrste in nočejo motiti drugih. Pri uličnem pa preprosto, ko ti je dovolj, odideš s kraja dogodka.

Kot igralec tu tudi bolj skočiš v mrzlo vodo kot pa v bolj ali manj varnem zavetju zaves, dvorane, dvignjen na odru in ločen od publike. In samo na ulici se lahko zgodi, da nekdo nevedno uleti v dogajanje, potem pa se mu tristo ljudi smeji, ko šele čez čas ugotovi, da je del gledališkega dogajanja. To so reči, ki so meni neprecenljive. Zato sem tudi v svoji diplomski nalogi pisal o uličnem in o impro teatru. Čeprav v vseh štirih letih študija na akademiji nismo imeli niti minute uličnega teatra.

Z Ano Monro pa sem se dobro ujel in kar nekaj predstav smo naredili skupaj; bili smo tudi v Kolumbiji, na gostovanju na festivalu uličnega teatra vu Bogoti. V dvanajstih dneh smo zaokrožili po tamkajšnjih festivalih. Tam so ljudje nori na teater. Najprej nogomet, za njim pa je takoj gledališče. Tudi do 1500 ljudi smo imeli na eni ulični predstavi. Kar verjeti nisi mogel. Ko smo tako bili v Bogoti že tretji dan, se sprehajamo po mestu pa pristopi gospa in mi čestita. Najprej sem seveda pomislil, da me je z nekom zamenjala. In zato vprašam: 'Zzakaj pa mi čestitate?' Ona pa: 'Zza včerajšnje predstavo, sem jo videla.' Če si tam iz teatra pa še iz Evrope, bi te kar takoj peljali domov, na večerjo. Pa kar hčerko bi ti dali."

Tudi sami ste, kot Kolumbijci, zaljubljeni v teater, a enako še v film. Igrali ste v celovečercu Maje Weiss Varuh meje pa v njeni nadaljevan-ki v petih delih Novi svet, ter ali pa v kratkih filmih Aleša Nadaia Zvezda in Lovska strast.

"Pri gledališču mi je všeč, da je neposredno, da je pri njem takojšen odziv, pri filmu pa odziv vidiš šele

po tem, ko je ta že zmontiran. In nimaš vpliva, da bi kaj popravil. Film je tudi večer. Predstava pa bo enkrat zadnjič. To, da je posneta na kakšen videotrak, pa tako nima zveze s predstavo."

A zaljubljeni ste tudi v veselje. Da hočete biti dober komik, pravite.

"Ko sem si začel želel, da bi bil igralec, sem si najbolj želel, da bi bil dober komik. Najbolj zato, ker sem vesel, če sem v družbi, v kateri kjer je dobra energija. In če lahko sam dodam kaj k temu dobremu razpoloženju, sem še toliko bolj srečen, zadovoljen. V teatru pa je najbolj neposredna, najhitrejša pot, da ljudi nasmejiš in jih osrečiš, komedija. Seveda jo moraš od časa do časa vsake toliko 'poplakniti' s kakšno resno predstavo. Ker je, roko na srce, zelo naporno biti kar naprej smešen in vedno znova iskati nov komičen način. Zame je komedija tudi najtežji gledališki žanr. Žalostno zgodbo lahko pripoveduješ tudi na malo slabši način, a bo še vedno žalostna in boš dosegel, da ljudje jočejo. Za komedijo pa v teatru pravimo, da je matematika: ena vrata se morajo odpreti točno takrat, ko se druga zaprejo, drugače ni štosa. Če sta se akterja glih za glih akterja zgrešila, je smešno, če ne, zamisel propade. Zmagali smo takrat, ko komedija izgleda lahkotno. Za njo je kajpada ogromno trdega dela, silne domišljije. A ljudje tegao pač ne vedo. Tako kot tega ne vedo kritiki in politiki."

Danes ste "svobodnjak". Kako se s tem svojim statusom prebija-te po našem kulturnem prostoru in mentaliteti slovenske kulturne politike?

"Sedem let sem bil zaposlen v koprskem gledališču. Tako da tudi vem, kako je, če si redno zaposlen kot gledališčnik. Z direktorico Katjo Pegan sva se dobro ujela in sem lahko poleg tistega v koprskem teatru tudi sinhroniziral risanke pa delal v uličnem gledališču. Nič mi ni tam manjkalo, ampak kot 'svobodnjak' sem lahko z večimi gledališči, spoznavam več ansamblov, več ljudi."

Zdaj sicer naredim tudi bistveno več kilometrov in do podrobnosti poznam vsak avtocestni odcep. Ta čas pa se tudi položaj honorarnih, pogodbenih ustvarjalcev nekoliko izboljšuje. A pred tremi,

štirimi leti a nazaj je bilo katastrofalno. Zaradi varčevanja so imeli v profesionalnih gledališčih imeli taktiko, da so dobili čim več vlog zaposleni.

A ti ne moreš dati šestdesetletnemu igralcu, samo zato, ker je redno zaposlen v gledališkem ansamblu, igrati Hamleta. Teater ni mizarska delavnica, pa bom mizo pač napravil iz bukovega lesa, ker hrastovega nimam. Spomnim se nekega direktorja gledališča, ki je takrat vprašal one na vrhu: prav, če ne moremo več vzeti honorarnih, pa mi povejte, ali bo Carmino Burano pel trio.? Pač, nekaterih reči preprosto ni mogoče krčiti. Zakaj pa se kakšen funkcionar ne pelje s kolesom v Ljubljano, ampak hodi s službenim šoferjem? Pa se pelji s kolesom, mu jaz rečem. On pa bo ugotovil, da to ne gre. A Aido pa naj bi šlo odpeti s tremi pevci? Ne vem, ali si ljudje iz politike predstavljajo, s koliko denarja lahko izvedeš sezono v nacionalnem teatru., kKjer imajo za kostume 400 evrov na predstavo. Zato jih vprašam: koliko od vas pa nima čevljev ali obleke za 400 evrov? Vaša kravata stane pol toliko, kot je obleči osem, devet ljudi za Moliere. Potem pa pravijo ti, ki hodijo z 200-evrskimi kravata, da smo umetniki paraziti države. Tu se meni strga logika. Tu se meni strga film!!! Prišel sem do podatka, da stane kultura Slovenije 130 milijonov evrov na leto. V to številko so zajeti muzeji, opere, gledališče, galerije ... Šrot in Bavčar pa sta pobasala 380 milijonov! In še danes nikomur nič."

Kaj pa lahko naredi slovenska umetnost za današnji čas?

"Teater ima vlogo in poslanstvo, da drži ogledalo sodobni družbi, že od Tespisa naprej. Da se publika z določenim likom lahko identificira. Se mu zasmеji. In se naslednji hip zave: ej, saj to sem jaz, sebi sem se smejal. Na žalost politiki malo hodijo v gledališča, da bi to prepoznali. V drugo pa je njegovo delo v tem, da razvedri publiko, ki je vpeta v ta črno -črni vsakdan, sploh v naši severovzhodni Sloveniji. In da vsaj za tisto uro, uro dvajset ljudje malo pozabijo na tegobe."

Ste velik pristaš razumljivega teatra?

"Vsekakor. Zame je umetnost tisto, kar človek razume. Ne vem, kako se je to zgodilo, ampak žal je tako,

da ljudje pojmujejo pod visoko umetnost tisto, česar kar ne razumejo. Konkretno: moja mama in oče imata že nekaj let abonma v soboškem gledališču, o kakšnih predstavah, ki sem jih videl tudi sam, se potem doma pogovarjamo. Pa vprašam, kako je bilo, in mama reče, no, najbrž je bila dobra predstava, ampak midva se na to ne spoznava. Ne, porečem ob takih ugotovitvah, mama, nikoli več tega ne reci. To ni umetniška predstava. Pač pa je avtor ni znal narediti tako, da bo razumljiva. Predstava se vendar dela za gledalce in ne za kakšnega mojega kolega, ki je filozof in je prebral plejado filozofskih spisov. Potem pa bereš kritiko o predstavi, ki je enako nerazumljiva kot predstava sama."

Kritik je sicer zame samo en gledalec. A tak, ki ima, na žalost, (pre) velik vpliv. Kajti tisti, ki kupujejo predstave in nimajo časa, da bi si jih ogledali, pač preberejo kritiko. Če je ta slaba, te potem zagotovo ne bodo povabili nastopat. Zato bi morali kritiki po moje kritiki najprej posedeti v kakšnem kotu in spremljati, kako nastaja predstava, s kakšnimi stiskami se soočajo njeni ustvarjalci. Ko bi to videli, sem prepričan, bi predstave tudi drugače ocenjevali. Tako pa napišejo vse mogoče in najhujše je, da marsikdaj povsem nepoznavalsko."

Kako pa je danes z vašo prekmurščino v ustvarjalnem procesu? Se je uresničilo tisto, kar vam je napovedoval profesor Hočevar? In sploh, kaj si mislite o stereotipih, ki so vezani na like s posameznih pokrajin?

"Še vedno je tako, da bo Prekmurec zmeraj prikazan kot kmetič, ne najbolj šolan in ne najbolj inteligenten, čudno bo govoril in nihče ga ne bo pol razumel. Štajerec bo zmeraj strasten, malo butast, brezposeln, vedno bo malo lajal in bo malo nevaren. Dolenček bo vedno pod maligani. Primorec bo ošaben in poln sebe. Gorenjec bo hrust, strah in trepet. In, hvala bogu, bo tudi Ljubljčan malo zmešan v sklepih, vedno afna. Tako, da nismo samo mi severovzhodnjaki, Štajerci in Prekmurci, butasti, tudi iz drugih pokrajin so butasti, ampak na drugačen način. Klišeji pa seveda niso nobena posebnost našega prostora. V britanskih zgodbah recimo je škot tisti, ki vedno malo čudno govori, je za časom in oblečen v sedemdeseta."

Page: 15

Reach: 40000

Country: SLOVENIA

Size: 3022 cm2

Kazalo

6 / 7

Tisto, kar me pri vsem skupaj moti, je, da se to kar naprej ponavlja. Zakaj pa ne bi enkrat bil Primo-rec preprost delavec, ki se komaj-da prebija iz meseca v mesec, pa bi bil Štajerc direktor v podjetju in bi vse rešil?"

Na žepu od jakne imate pripeto peterokrako. Zakaj?

"Ker sem po srcu in duši absolutni socialist. V smislu: kaj nam je pa manjkalo, da je bila plača v razmerju čistilka - direktor ena proti tri? Kaj je narobe s tem, da sta nas lahko starša dvakrat na leto peljala na dopust? In da nista doživljala stresa, ali bosta jutri še lahko šla v službo. Ja, vsi smo imeli iste tenisnike, pa kaj?. Kaj pa je manjkalo copatom Borovo z modrimi vezalkami? Zdaj pa mi gre na bruhanje, ko vidim, kako so podpisovali na levi in desni, pa se delajo, da ne vedo, kdo je 'sfural' slabe kredite vna banki." •

(Marko Peth)

Page: 15

Reach: 40000

Country: SLOVENIA

Size: 3022 cm2

Kazalo

7 / 7

